

Sygn. akt II Cz 619/13

POSTANOWIENIE

Dnia 6 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Dorota Gamrat-Kubeczak

Sędziowie: SSO Violetta Osińska (spr.)

SSO Sławomir Krajewski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w dniu 6 września 2013 r. w S.

sprawy z wniosku I. R.

z udziałem E. K., A. P., K. B., K. W., E. G., W. P.

o zniesienie współwłasności

na skutek zażalenia biegłego sądowego B. S.

na postanowienie Sądu Rejonowego w Myśliborzu VI Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w C. z dnia 6 lutego 2013 r., sygn. akt VI Ns 9/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 619/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 6 lutego 2013 r., sygn. VI Ns 9/13, Sąd Rejonowy w Myśliborzu VI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w C. skazał biegłego B. S. na grzywnę w wysokości 1.000 zł za nieusprawiedliwione nie złożenie zleczonej mu opinii w terminie.

Uzasadniając powyższe rozstrzygnięcie Sąd wskazał, iż postanowieniem z dnia 19 kwietnia 2012 r. zlecono sporządzenie opinii biegłemu z zakresu budownictwa B. S.. Biegły odebrał odpis postanowienia oraz akta w dniu 11 maja 2012 r. Opinię należało sporządzić w terminie sześciu tygodni. W określonym terminie biegły nie złożył opinii, nie wyjaśnił również przyczyn, które uniemożliwiły mu wykonanie opinii w czasie mu zleconym, nie wnosił o wydłużenie określonego mu terminu. Wobec powyższego, zarządzeniem z dnia 10 stycznia 2013 r., doręczonym biegłemu w dniu 15 stycznia 2013 r. wezwano biegłego do złożenia przedmiotowej opinii w terminie 7 dni oraz do wyjaśnienia w tym samym terminie z jakich względów opinia nie została złożona w terminie określonym biegłemu, pod rygorem ukarania grzywną i powiadomienia Prezesa Sądu Okręgowego Szczecinie. Mimo nadania nowej sygnatury sprawie, w związku z likwidacją Sądu Rejonowego w Choszczynie biegły miał świadomość jakiej sprawy pismo dotyczy, albowiem w piśmie podano dane stron postępowania. Sąd zaznaczył, iż termin do wykonania zobowiązania upłynął z końcem dnia 22 stycznia 2013 r., a do chwili obecnej biegły nie złożył zaległej opinii, nie usprawiedliwił również swojego opóźnienia w jej złożeniu. Sąd mając na uwadze przepis art. 287 k.p.c., art. 163 §

1 k.p.c. oraz brak odpowiedzi na wezwanie i okres, w którym opinia miała być złożona uznał, że adekwatna będzie grzywna w wysokości 1.000 zł. Mając na uwadze przeciętne wynagrodzenia przyznawane biegłemu za sporządzenie opinii (kwoty znacznie przekraczające 1.000 zł), Sąd uznał, że grzywna w wymiarze 1.000 zł nie będzie nadmierna. Sąd zauważył, że górna granica przewidziana dla wartości grzywny to 5.000 zł i kwota grzywny jest zdaniem Sądu impulsem dla biegłego, który otrzymując taką grzywnę nie będzie zwlekał ze złożeniem opinii a jednocześnie wyeliminuje takie opóźnienia w przyszłości. W ocenie Sądu, kwota niższa mogłaby nie przynieść zamierzonego rezultatu - to jest zmobilizowania biegłego do niezwłocznego złożenia opinii a jednocześnie nie byłaby na tyle dotkliwa dla biegłego, aby ten w przyszłości wykonywał zlecone mu prace terminowo.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył biegły sądowy B. S., zaskarżając je w całości. Skarżący wniósł o uchylenie tego orzeczenia w całości. Skarżący podniósł, że opóźnienie w żadnym przypadku nie było spowodowane ignorowaniem polecenia Sądu ani też zaniedbaniem, ale nadmiarem obowiązków wynikających z bardzo dużej ilości zleconych opinii. Skarżący wskazał, iż sporządzenie przedmiotowej opinii sądowej uwarunkowane było koniecznością dokonania oględzin nieruchomości i wykonując polecenie Sądu dokonał tego i sporządził niezbędne pomiary oraz dokumentację fotograficzną. Skarżący podkreślił, iż z roztargnienia i nadmiaru obowiązków nie wystąpił do Sądu z prośbą o prolongatę określonego terminu na sporządzenie opinii. Skarżący zaznaczył, iż w chwili obecnej jest w trakcie wykonywania przedmiotowej opinii. Z uwagi jednak na „nawarstwienie się” wielu zleceń sądowych nie było możliwe dotrzymanie wcześniej wyznaczonego terminu. Ponadto skarżący zaznaczył, że w okresie określonym przez Sąd na sporządzenie tej opinii realizował i realizuje „równolegle” blisko 40 opinii sądowych oraz ponad 20 innych zleceń (wyceny nieruchomości, ekspertyzy budowlane). Skarżący dodał, że bardzo często są to opinie trudne i skomplikowane, często zachodzi potrzeba sporządzenia opinii uzupełniających, a ostateczny czas wykonania rzetelnej opinii nie zawsze da się dokładnie przewidzieć. Skarżący podniósł też, iż realizując tak wiele opinii sądowych bardzo często musi brać udział w posiedzeniach sądów, stawiając się na przesłuchanie w charakterze biegłego, a często wezwanie do stawienia się w sądzie przychodzi w ostatniej chwili a na wyjazd do odległego sądu praktycznie trzeba poświęcić cały dzień. Skarżący wskazał też, że z uwagi na bardzo dużą ilość zleconych opinii, w minione wakacje nie korzystał z żadnego urlopu oraz dodał, że na opóźnienie w wydaniu przedmiotowej opinii miała też wpływ poważna operacja członka rodziny oraz jego kłopoty osobiste.

Postanowieniem z dnia 15 marca 2013 r. Sąd Rejonowy w Myśliborzu VI Zamiejscowy Wydział Cywilny z siedzibą w C. na podstawie art. 395 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. uchylił w części postanowienie z dnia 6 lutego 2013 r. w przedmiocie ukarania biegłego B. S. grzywną, to jest w zakresie grzywny do kwoty 500 zł.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie biegłego sądowego B. S. dotyczące ostatecznie skazania biegłego B. S. na grzywnę w wysokości 500 zł okazało się bezzasadne i jako takie podlegało oddaleniu.

Ustosunkowując się do zażalenia wymaga wskazać, iż zgodnie z treścią art. 287 k.p.c. za nie usprawiedliwione niestawiennictwo, za nieuzasadnioną odmowę złożenia przyrzeczenia lub opinii albo za nie usprawiedliwione opóźnienie złożenia opinii sąd skaże biegłego na grzywnę. Należy przy tym zwrócić uwagę, że biegły nie powinien podejmować się zadania, którego z określonych przyczyn nie jest w stanie wykonać w terminie wynikającym z rodzaju zadania oraz obiektywnej potrzeby, a w każdym razie powinien wnioskować o przedłużenie przez sąd udzielonego mu terminu, jeśli uważa go za zbyt krótki do opracowania opinii (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 sierpnia 1967 r., sygn. akt I PZ 1/67, Lex nr 6207).

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy po analizie akt rozpatrywanej sprawy wskazuje, iż postanowieniem z dnia 19 kwietnia 2012 r. został dopuszczony dowód z opinii biegłego z zakresu budownictwa i wyceny nieruchomości z jednoczesnym zobowiązaniem biegłego do sporządzenia opinii w terminie 6 tygodni (k. 440-442). Wyznaczony biegły B. S. otrzymał zlecenie wraz z aktami sprawy w dniu 11 maja 2012 r. (k. 456). W tym miejscu należy podkreślić, że obowiązkiem biegłego jest niezwłoczne zawiadamianie sądu o wszelkich przeszkodach w wykonaniu opinii. Z akt sprawy wynika, iż w wyżej określonym biegłemu terminie na sporządzenie opinii nie zawiadomił

on Sądu o jakichkolwiek przeszkodach uniemożliwiających mu wykonanie opinii, jak też nie powołał się na jakiegokolwiek przyczynę skutkującą opóźnieniem w jej wykonaniu. Biegły nie wykonał opinii w wyznaczonym terminie. Zarządzeniem z dnia 10 stycznia 2013 r. wezwano wymienionego biegłego do złożenia opinii w terminie 7 dni oraz do wyjaśnienia przyczyn nie złożenia jej w terminie pod rygorem ukarania grzywną i powiadomienia Prezesa Sądu Okręgowego Szczecinie (k. 464). Po doręczeniu wezwania biegłemu w dniu 15 stycznia 2013 r. (k. 466) biegły nie ustosunkował się do niego. Nadto do chwili wydania przez Sąd Rejonowy zaskarżonego postanowienia nie złożył do Sądu opinii. Z kolei dopiero w treści zażalenia na przedmiotowe postanowienie wniesionym w dniu 22 lutego 2013 r., a więc po upływie około 9 miesięcy od otrzymania przez biegłego zlecenia, powołał się on na okoliczności, które miały w jego ocenie stanowić podstawę wniosku o przedłużenie terminu do sporządzenia opinii. Ze stanowiska biegłego jednoznacznie wynika, iż już w chwili otrzymania zlecenia w dniu 11 maja 2012 r. nie był on w stanie sporządzić opinii w terminie. Jednakże biegły nie przedstawił takiej argumentacji, z której wynikałoby, iż po otrzymaniu tego zlecenia nie był on w stanie ze względu na obiektywne okoliczności poinformować o tej okoliczności Sądu. Odnosząc się do wskazanych przez biegłego dopiero w postępowaniu zażaleniowym okoliczności istotnego obciążenia zleceniami sporządzania opinii, nie można jednak tracić z pola widzenia, iż biegły nie wskazał jednak kiedy w ogóle był w stanie przedmiotową opinię sporządzić. Ponadto wymiar nałożonej ostatecznie grzywny został zmniejszony o połowę. Niezwłoczne poinformowanie Sądu o przeszkodach w wykonaniu opinii pozwoliłoby temu Sądowi rozważyć ewentualną zmianę osoby biegłego, czy też przedłużenie terminu do jej sporządzenia. Nie sposób też nie zauważyć, iż po doręczeniu wymienionemu biegłemu postanowienia, którym Sąd Rejonowy na podstawie art. 287 k.p.c. skazał go na grzywnę, biegły sporządzając zażalenie wykonał czynność oczywiście bardziej czasochłonną, niż redakcja pisma wyjaśniającego obiektywne przeszkody. Jednocześnie autor zażalenia nie przedstawił takiej argumentacji, z której wynikałoby, iż nie był on w stanie ze względu na obiektywne okoliczności poinformować Sądu o podniesionych w zażaleniu okolicznościach osobistych, które w jego ocenie miały też wpłynąć na opóźnienie w sporządzeniu opinii, a przy tym nawet nie sprecyzował kiedy dokładnie one zaistniały. W tej sytuacji powstałe po upływie wyznaczonego biegłemu 6 tygodniowego terminu na sporządzenie opinii opóźnienie w jej sporządzeniu do chwili wydania zaskarżonego postanowienia należało uznać za nie usprawiedliwione. Zatem Sąd zgodnie z treścią art. 287 k.p.c. był zobligowany do ukarania grzywną. Uwzględniając okres, iż do chwili wydania zaskarżonego postanowienia wystąpiło około 7 miesięczne nie usprawiedliwione opóźnienie w złożeniu opinii, zdaniem Sądu Okręgowego nie było podstaw do obniżenia ostatecznie przyjętej przez Sąd Rejonowy grzywny w wysokości 500 zł.

W świetle powyższych rozważań Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.